

Chương 288: Lễ Hội Học Viện Temple Khai Màn (Số từ: 2564)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

15:50 PM 10/04/2023

—Thứ hai.

Lễ hội Temple được chờ đợi từ lâu đã bắt đầu, và đối với tôi, đó là một tuần đầy thử thách cần giải quyết.

Trong tuần tới, Temple mở cửa cho tất cả thường dân.

Tất nhiên, hầu hết khách tham quan là các bậc cha mẹ đến thăm con cái của họ tại Temple. Với các sinh viên từ khắp nơi trên lục địa tụ tập, một số phụ huynh đến gặp con cái của họ trong lễ hội, trong khi những người khác chỉ đơn giản là những người bình thường đến thăm để thưởng thức lễ hội Temple.

Ngay cả trong trường hợp này, sự an toàn của học sinh Temple là ưu tiên hàng đầu, vì vậy các khu vực hạn chế vẫn tồn tại và an ninh được tăng cường đáng kể so với bình thường.

Tuy nhiên, sự thật vẫn là vô số người sẽ tụ tập.

Việc mở cửa Temple cho dân thường có nghĩa là thời gian diễn ra lễ hội là thời điểm Temple dễ bị xâm nhập nhất.

Mặc dù không có tai nạn nào trong năm nay, nhưng một sự xáo trộn xảy ra trong lễ hội vào cuối năm sau, ngay trước khi công sụp đổ, lợi dụng tình trạng suy yếu.

Nhưng không chắc điều đó có xảy ra hay không.

Nếu lịch sử thay đổi ảnh hưởng đến nó, một tai nạn thậm chí có thể xảy ra trong năm nay.

Nếu Black Order đến Temple để tìm tôi, thời điểm này sẽ là dễ dàng nhất. Cho dù họ đang phối hợp các ý kiến trong nội bộ hay không, họ vẫn chưa thực hiện một động thái nào cho đến nay.

Nếu họ đến, tôi sẽ đối phó với họ cho phù hợp. Tôi cũng tự tin rằng ít nhất họ sẽ không cố giết tôi.

Dù sao

—Thứ Hai.

Mặc dù đang trong thời gian diễn ra lễ hội nhưng chúng tôi vẫn chưa đi nghỉ.

Cliffman, Ellen và Liana đều trở về ký túc xá.

Tất cả các học sinh của Royal Class đã tập trung tại sảnh chính, theo hướng dẫn của Hội học sinh.

Trước mặt tất cả các học sinh của Royal Class tập trung ở tầng một, Ceres Van Owen, Hội trưởng hội học sinh, đứng trên cầu thang.

"Đại Lễ hội Temple kéo dài một tuần bắt đầu từ hôm nay."

Cô ấy đã sử dụng bài phát biểu trang trọng kể từ khi cô ấy đứng trước toàn trường.

"Ban đầu, cả Orbis Class và Royal Class đều tham gia lễ khai mạc tại Sân vận động Lớn. Tuy nhiên, như các bạn đã biết, năm nay, không chỉ lễ khai mạc mà tất cả các sự kiện và lịch trình chính thức trong lễ hội đều đã được lên kế hoạch hủy bỏ."

"Đặc biệt, Royal Class đã được cấp thời gian rảnh không giới hạn trong thời gian diễn ra lễ hội này. Những học sinh muốn tham gia giải đấu hoặc lễ hội với tư cách cá nhân đều có thể tự do làm như vậy."

"Năm nay vui tết thôi, muốn làm gì thì làm, muốn chơi thì chơi. Có thể tham gia các hoạt động để đánh giá thành quả lao động cả năm hoặc thư giãn thoải mái".

"Không có biện pháp phòng ngừa sự kiện chính thức nào, nhưng tôi sẽ thông báo cho các bạn về các biện pháp phòng ngừa chung."

"Một số lượng đáng kể dân thường đã vào Temple. Họ đến từ nhiều hoàn cảnh và địa vị xã hội khác nhau. Tôi mong các bạn đừng gây ra những tranh chấp không cần thiết với dân thường và đừng nhúng tay vào họ."

"Xung đột giữa sinh viên và dân thường luôn xảy ra trong Lễ hội Temple. Đó có thể là lỗi của sinh viên hoặc dân thường. Nếu một thường dân không rõ danh tính gây áp lực bất công với các bạn, hãy nhờ lính canh gần đó giúp đỡ, họ sẽ nhanh chóng hành động. Như an ninh hiện đang được tăng cường rất nhiều, các bạn sẽ có thể nhìn thấy những người bảo vệ Temple ở bất cứ đâu. Tất nhiên, nếu các bạn gây áp lực hoặc vũ lực, các bạn có thể bị xử lý tương tự."

Nói cách khác, đừng gây rắc rối và đừng nhúng tay vào. Sau khi kết thúc bài phát biểu của mình, Ceres Van Owen nhìn xuống các học sinh.

"Là Hội trưởng Hội học sinh của Royal Class, tôi hy vọng lễ hội này sẽ là một kết thúc thành công cho năm của các bạn."

Lễ hội là một sự kiện dành cho tất cả các học sinh của Temple, những người đã làm việc chăm chỉ trong suốt cả năm để tận hưởng. Vì vậy, hãy vui chơi và thư giãn, sau đó chào đón kỳ nghỉ đông với tâm thế thoải mái.

Tất nhiên rồi.

Đối với tôi, đây không phải là khoảng thời gian nghỉ ngơi sau một chặng đường dài vất vả, mà là trở ngại cuối cùng phải vượt qua trong năm.

Tôi sẽ xác nhận các kỹ năng của mình đã được cải thiện như thế nào kể từ đầu học kỳ thông qua giải đấu.

Nếu tôi giành chiến thắng trong giải đấu năm nhất, tôi sẽ xem mình có thể đi được bao xa trong Giải đấu liên khối chính.

Miss Temple và Mr Temple.

Và thậm chí cả cuộc thi Cosplay Nữ Sinh chết tiệt.

Hãy hít một hơi khi thử thách này kết thúc.

"Tôi hy vọng các bạn tận hưởng lễ hội. Thế thôi."

Với tiếng vỗ tay của các sinh viên, lễ hội bắt đầu.

Lời vừa nói ra, một số sinh viên hưng hực chạy ra khỏi ký túc xá, số khác lại trở về phòng với vẻ mặt thờ ơ, giống như không thêm quan tâm đến lễ hội.

Lúc này Harriet đang di chuyển cùng một nhóm.

Họ là thành viên của Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật.

-Mọi người đi chơi vui vẻ nhé. Tôi ổn.

-Không, không sao đâu. Hãy làm một cách nhanh chóng.

-Tôi thật sự không sao...

-Vẫn còn nhiều điều phải cải thiện. Sự kiện chính không còn xa nữa, vì vậy chúng ta cần trau dồi kỹ năng của mình.

Các thành viên năm nhất của Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật đang tập trung xung quanh Harriet.

-Kouhai! Hôm nay cô có tập lại không? Cô không vui ư?

Redina cũng tham gia.

-À, vâng... tôi định thế. Senpai, cô có thể đi đến lễ hội...

-Không, thế này vui hơn!

-Cái đó, cái đó...

Có vẻ như Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật đang đẩy Harriet, người đã tham gia Giải đấu liên khối.

Không nói cho tôi biết chính xác nó đã được thực hiện như thế nào, Harriet đã thắng vòng sơ loại của nhóm và tiến vào sự kiện chính.

Tôi không tự tin vào bản thân mình, nhưng Harriet đã làm được.

Thực tế là khả năng thực tế của Harriet ở mức đó có nghĩa là khả năng chiến đấu của Harriet ít nhất ngang bằng với tôi, nếu không muốn nói là hơn.

Bị đánh đập, bầm dập và lăn lộn trong đau đớn, Harriet cảm thấy khao khát trở nên thành thạo trong chiến đấu và dần dần thành công.

Vì vậy, có vẻ như Harriet đang tập trung vào việc chuẩn bị cho Giải đấu liên khối hơn là tận hưởng

lễ hội. Các thành viên của Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật dường như đang giúp cô ấy làm việc đó.

Họ được nhóm theo chuyên ngành và đã tạo nên sức mạnh tổng hợp không phụ thuộc vào nhiệm vụ được giao của tôi.

Đó là một điều tốt.

Trước khi đến Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật, Harriet và tôi đã giao tiếp bằng mắt với nhau.

Harriet có thể đến xem, nhưng cô ấy sẽ bận rộn với công việc của mình.

Cô ấy liếc nhìn tôi với vẻ mặt có phần hối lỗi trước khi rời khỏi ký túc xá.

Nó không giống như nó là một vấn đề lớn như vậy mà cô ấy cần phải cảm thấy tiếc.

Harriet rời ký túc xá.

Tôi ở cuối hàng ký túc xá của Class A, và Ellen ở phía trước.

Cô ấy hẳn đã dành cả cuối tuần để thử nhiều thứ khác nhau và cân nhắc xem nên làm gì ở Miss Temple.

Cô ấy quay đầu lại và nhìn tôi.

Vì cô ấy đã rời Temple vào thứ Sáu và trở về muộn vào đêm qua, nên đã vài ngày rồi chúng tôi không gặp nhau.

Chắc hẳn cô ấy đã thử trang điểm tại dinh thự của Công tước Grantz, nhưng theo lẽ tự nhiên, Ellen giờ để mặt mộc, và trang phục của cô ấy chỉ là đồng phục sinh viên.

“?”

Ellen nghiêng đầu nhìn tôi chăm chú.

Nhưng, tôi nên nói gì đây?

Có vẻ như không có nhiều khác biệt so với bình thường, nhưng cô ấy trông xinh hơn mà không có lý do sao?

-Ellen! Đến phòng tớ. Tớ vừa có mỹ phẩm mới sáng nay.

-À được rồi.

Ellen lặng lẽ nhìn tôi trước khi bị kéo đi bởi cánh tay của Liana.

-Có phải lúc nào cậu cũng phải liên lạc cho cậu ấy không?

-À, ừm, vâng...

-Bây giờ không phải là lúc để xa nhau một lúc sao? Tại sao cậu lại hờn dỗi?

-Xin lỗi...

Với Ellen bên tay phải và Cliffman bên trái, Liana kéo họ đi.

Ngay cả khi cô ấy bị kéo đi, Ellen vẫn nhìn chăm chăm vào tôi.

Cô ấy đang cân nhắc có nên xem giải đấu hôm nay hay không?

Bằng cách nào đó, thay vì vui vẻ, mọi người dường như bận rộn hơn bình thường...

Nó giống như một lễ hội mà không phải là một lễ hội.

"Reinhardt!"

"Oa!"

"Cái gì vậy?!"

Đột nhiên, Olivia ôm tôi từ phía sau, khiến tôi giật nảy mình.

"Hẹn hò với em đi! Có rất nhiều thứ em muốn ăn và làm!"

Olivia nhìn tôi với đôi mắt lấp lánh.

"Hôm nay anh có trận chung kết giải đấu năm nhất, vì vậy anh đang bận."

"Ồ, phải rồi! Vậy em có thể đi xem được không?"

"Muốn xem thì đi, không muốn đến cũng không cần đâu."

Olivia, người đang nói chuyện, nhìn chăm chăm vào Ellen, người đang bị Liana kéo đi.

"Cô ấy có tham gia Miss Temple không?"

"Đúng vậy... Đó là những gì anh nghe được."

Olivia buông cái ôm ra, liếc nhìn tôi và Ellen.

"Anh sẽ bỏ phiếu cho cô ấy sao?"

Tôi không thể trả lời, và Olivia nhéo má tôi.

“Đồ ngốc này, ngay cả một câu hỏi đơn giản thế cũng không thể trả lời.”

Olivia cười khúc khích rồi biến mất ở đâu đó.

***

—Thứ hai.

Mặc dù có vô số sự kiện, buổi biểu diễn và hoạt động đang diễn ra xung quanh Temple, nhưng tôi vẫn ở xa sự hối hả và nhộn nhịp của lễ hội.

Hôm nay là ngày diễn ra vòng chính giải đấu năm nhất. Các trận chung kết của giải đấu mỗi năm sẽ được tổ chức tại cùng một sân vận động và khán giả sẽ chật kín chỗ ngồi.

Tôi ở bảng A. Đây là trận đầu tiên.

Có tổng cộng 32 thí sinh lọt vào vòng chính năm nhất.

Vòng 32, vòng 16 và tứ kết.

Tôi có ba trận đấu theo lịch trình, và ngày mai trận bán kết và trận chung kết còn lại.

Để chuẩn bị cho giải đấu năm nhất, tôi đã di chuyển cùng với Ludwig và Scarlett.

Không cần phải nói, cả Scarlett và Ludwig đều vượt qua vòng sơ loại.

Ludwig mỉm cười khi nhìn vào những cái giá đỡ.

"Thật trùng hợp, chúng ta ở khác nhóm? Thật may mắn."

Tôi ở Bảng A, Scarlett ở Bảng B, và Ludwig ở Bảng C. Chúng tôi sẽ không đối đầu với nhau cho đến khi quyết định người chiến thắng của mỗi Bảng.

Nếu chúng tôi đối đầu với nhau trong giải đấu, ít nhất đó sẽ là trận bán kết.

"Có phải trùng hợp không?"

"Có phải họ cố ý sắp đặt như thế này không?"

Ludwig...

Tội lỗi của tôi là rất lớn khi làm cho cậu như thế này.

"Đương nhiên là không, nếu như đem tất cả ứng cử viên vô địch xếp vào một nhóm, về sau cũng không có gì để xem."

"Ah tôi hiểu rồi..."

Có bốn Bảng chính trong tổng số.

Bảng A, B và C có các thành viên thuộc Royal Class.

Và có một cái tên quen thuộc trong Bảng D.

Glamden Amorel.

Mặc dù Orbis Class đã biến mất, nhưng hắn đã chuyển sang Lớp thường và đang tham gia.

Tôi không chắc liệu có những cái tên khác từ Orbis Class hay không, nhưng tôi không nhận ra cái nào.

Tôi đã xác nhận rằng Glayden Amorel ở Bảng D, nhưng tôi không thể biết ai sẽ đối đầu với hắn ta nếu chúng tôi giành chiến thắng trong các nhóm tương ứng.

Chúng tôi đang trên đường đến sân vận động nơi sẽ diễn ra các trận đấu chính của giải đấu. Chúng tôi sẽ đánh ba trận hôm nay, các trận bán kết và chung kết sẽ diễn ra vào ngày mai.

Ludwig nhếch mép cười.

“Các cậu ấy nói rằng cũng sẽ đến. Nếu chúng ta lo lắng thì sao?”

Chỉ có hai người từ Class B lọt vào vòng chính. Vì vậy, ngoại trừ một số ít, những người còn lại dường như sẽ đến xem giải đấu cùng nhau. Chính xác hơn, họ đến để xem Ludwig và Scarlett thể hiện tốt.

Có vẻ như hầu hết mọi người sẽ đến, ngoại trừ Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật.

Còn bên tôi thì sao?

Tôi không nghĩ là Ellen và Harriet có thể đến được...

Ngay cả khi Olivia nói rằng cô ấy sẽ đến, thì cô ấy có vẻ hơi buồn trước đó, vì vậy cô ấy cũng có thể không đến.

Còn Charlotte thì sao? Vì những thành viên Class B sẽ ở đó, cô ấy sẽ đến chứ? Nhưng một lần nữa, cô ấy có thể không đến chỉ để cổ vũ cho tôi.

Chà, dù họ có đến hay không, tôi chỉ nên tập trung vào nhiệm vụ của mình.

Tại sao tôi cảm thấy một chút buồn không có lý do?

Tại sao tôi lại cảm thấy mình là người duy nhất có cha mẹ không đến dự một sự kiện thể thao mà cha mẹ của những người khác đều tham dự?

Tôi đã cư xử như một đứa trẻ quá lâu rồi sao? Tôi thực sự dường như không khác nhiều so với một đứa trẻ bây giờ.

"Reinhardt! Hãy cố gắng lên!"

"Vâng."

Câu trả lời của tôi vô tình trở nên cứng nhắc.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading